

Op de Nationale Open Dag van de Katholieke Charismatische Vernieuwing in Oisterwijk, 24 mei 2010, gaven Gert en Riet Borst uit Heerhugowaard het volgende getuigenis. Redactie

Wij zijn gedoopt in de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. En na het doopsel kwam het vormsel. Helaas bleef het vele jaren alleen maar bij woorden. Je zou bijna denken dat wij niet wisten dat de Heilige Geest bestond. Wij waren wel trouw in ons geloof, dankzij de genade van God, maar wij kenden de rijkdom van ons geloof nog niet. Dat veranderde pas echt toen wij op zaterdag 27 juli 1974 met onze priesterbroer Jaap Borst naar Oudenbosch gingen.

Beduusd

Het was de eerste grote bijeenkomst van de Katholieke Charismatische Vernieuwing in Nederland, met Ed Arons als leider. Ed riep uit: 'Jezus is hier!' Wat wilde ik, Gert, Jezus graag zien! Ik keek om mij heen, maar zag Hem niet. In de middag gingen wij uiteen in groepen van tien. Er werd ook voor ons gebeden. Een hele ervaring voor ons. Wij waren er beduusd van. Er ging van alles in ons om.

Duidelijker

Het gebeuren liet ons niet meer los. God had zijn hand op ons gelegd. De Heilige Geest was aan het werk. Hij was dichterbij dan wij ons bewust waren. Zijn aanwezigheid en werkzaamheid in ons leven zijn pas duidelijker geworden nadat wij, om het zo maar eens te zeggen, de [doop in de Geest](#) ontvangen hadden. Dat is pas gebeurd nadat Gerts priesterbroer met handoplegging over ons gebeden had.

Cadeau uitgepakt

Ik, Riet, herinner mij dat moment nog heel goed! Jaap vroeg: 'Riet, wil jij Jezus aannemen als jouw Redder, Heiland en Verlosser?' En alhoewel ik niet helemaal begreep wat er gebeurde, dacht ik bij mijzelf: ja, natuurlijk wil ik dat, en zei ik dus: 'Ja'. En van dat moment af is Gods Geest werkzaam geworden in mijn leven. Ik had de Heilige Geest ontvangen bij mijn doopsel en nog eens bij mijn vormsel, maar pas nu begon ik de werkzaamheid van de

Heilige Geest te bemerken. Ik had het cadeau uitgepakt. Ik weet nog dat de teksten in de liturgie oplichtten. Het Woord van God lichtte op en ik ben gaan houden van Gods Woord.

Een 'ja' ontvangen

Een recent voorbeeld: toen we gevraagd werden vandaag een getuigenis te geven, wilde ik, Riet, aanvankelijk niet, maar Gert had gebeden en een 'ja' ontvangen. Ik wist het niet. Toen kwam de gedachte: man en vrouw zijn één, en dus zeg ik ook 'ja'. En daags daarna kwam het volgende woord uit Deuteronomium 4 in de liturgie: '*Wees dus op uw hoede en zorg ervoor, dat gij niet vergeet wat gij met eigen ogen gezien hebt. Laat dat uw leven lang niet uit uw gedachten gaan en geef het door aan uw kinderen en kleinkinderen*'. En dus nu aan u! Mooi, hè.

Verlangen naar meer

Verder leidde de Heilige Geest ons er ook toe om dagelijks gebedstijd te houden. Hierdoor groeiden wij in de relatie met Jezus. Jaap zei: 'Jullie moeten ook met een gebedsgroep beginnen.' We wisten niet eens wat een gebedsgroep was, maar we begonnen, met z'n vieren. We leerden te luisteren naar elkaar en vroegen wanhopig om hulp van boven. Wij leerden liederen zingen, die wij uit volle borst zongen. Favoriet was het lied 'Te zijn als Jezus*'. Het werd ons duidelijk dat we de Heilige Geest nodig hadden om te gelijken op Jezus. Net zoals Jezus óók de Heilige Geest nodig had. Het was de Heilige Geest die Jezus alle kracht en liefde gaf. En van dat moment af verlangde ik, Gert, meer en meer naar de Heilige Geest.

Keuze maken

We waren heel hongerig. Alles wat ons hielp te groeien, pakten wij aan. Zo leerden wij veel van de plaatselijke pinkstergemeente en van onze evangelische broeders. Zoveel dat wij met hen vertrouwd raakten. Wij waren katholiek én protestant. We moesten een keuze maken. De Heilige Geest gaf duidelijk aan dat

onze plaats in de katholieke kerk was. Vanaf dat moment hebben wij onze aandacht gericht op onze kerk. Wij gingen de kerk liefhebben, de paus, de bisschop, de Eucharistie, de biecht, onze eigen parochie. En ook Maria kreeg weer de plaats die haar toe kwam. Dat is het werk van de Heilige Geest. Bij gelegenheid van het 35-jarig jubileum van [onze gebedsgroep](#) zijn wij uit dankbaarheid naar Medjugorje geweest. Een bijzondere ervaring!

Bewuste keuzes

Wij hebben in al die jaren bewust keuzes gemaakt. Wij hadden Jezus tot Heer van ons leven gemaakt en dat betekent dat Hij het voor het zeggen heeft. Wij mogen plannen maken, maar God mag ze veranderen.

1. Wij hebben bijvoorbeeld bij de opvoeding van onze kinderen, heel bewust een school gezocht. Het werd een katholieke school, maar wij begrepen dat we zelf de geloofsopvoeding ter hand moesten nemen. Die verantwoordelijkheid lag bij ons, in ons gezin. Dit betekende dat onze drie kinderen iedere dag aan de slag gingen met leesstukjes, opdrachten en vragen beantwoorden. Dat deden ze iedere morgen terwijl wij onze stille tijd (gebedstijd) hielden. In de vakanties gingen wij één week samen iets doen en de andere week gingen onze kinderen naar een evangelisch kinderkamp. Toen ze ouder werden gingen zij naar (evangelische) tienerkampen, en deden dan mee aan evangelisatieprojecten in Engeland en Spanje.

2. Ook kozen wij ervoor om met ons hele gezin deel uit te maken van de Croygemeenschap**. Wij hebben daar veel geleerd.

3. Gert ging naar toerustingsweken van de Katholieke Charismatische Vernieuwing, Riet bleef thuis bij de kinderen. Samen bezochten wij conferenties in het buitenland. Daar ontdekte Riet dat we deel uitmaakten van de Wereldkerk.

4. Later gingen wij naar retraites: dat betekende innerlijke genezing en geestelijke groei.

5. Wij kozen er ook voor om naar de Celebrate vakantieconferenties te gaan om met onze kinderen en kleinkinderen samen te zijn. Heel gezellig!

Bij al die gelegenheden groeiden wij in ons geloof.

Het kostte veel

Om eerlijk te zijn, het kostte best veel, zowel financieel als het prijsgeven van je tijd, van dingen die je soms liever wilde. Maar nu kunnen wij zeggen: God heeft ons gezegend en ons het echte leven gegeven! Prijs de Heer, prijs Hem.

Op een avond, na een gesprek met Anneke Hoekendijk, een heel gelovige, protestantse vrouw, hebben wij onze kinderen heel bewust aan God gegeven. Zo in de zin van: Heer onze God, onze kinderen hebben wij van U ontvangen, we geven ze aan U terug. Ze behoren U toe. Ga uw gang met hen. Wij hebben ze toen losgelaten en wij hebben gezien hoe God zich over hen heeft ontfermd. Geweldig!

Vreugde en vrede

Terugkijkend op ons leven, zien we één ding heel duidelijk: de Heilige Geest heeft ons steeds geleid. Wij hadden Hem vele jaren niet echt aangeropen, maar toen we eenmaal gedoopt waren in de Geest, is Hij machtig aan het werk gegaan. De Heilige Geest heeft ons bewust gemaakt dat wij de geliefde zoon en dochter van onze hemelse Vader zijn. Hij laat ons uitroepen: Abba, Vader! Wat een vreugde en vrede heeft Hij ons gegeven.

* 287 in de liedbundel Zing een nieuw lied

** De Croygemeenschap ontstond in 1978 vanuit de charismatische vernieuwing. De gemeenschap ontleende haar naam aan kasteel Croy (Aarle-Rixtel, bij Helmond), waar van 1979 tot 1990 leden woonden: aanvankelijk de hele gemeenschap, later de kern of een deel van de kern. Momenteel is de Croy-gemeenschap een verspreid wonende gemeenschap.

#

Uit: Bouwen aan de Nieuwe Aarde [2010-4](#)
[Gert Borst is overleden](#) op 6 april 2020.

Dit is deel 22 uit de serie *Mensen van het eerste uur*,
over mensen die een rol hebben gespeeld in de beginjaren van de Katholieke Charismatische Vernieuwing.

Hele serie: www.kcv-net.nl/kcv/historie/mensen-van-het-eerste-uur

Dit is een document 0463 op www.stucom.nl